

[Handelsministeren.]

„Med Hensyn til § 10 ønsker Fler-tallet at pointere, at ihvorvel det vil være ugørligt at give egentligt Direktiv til Bankerne og Sparekasserne for For-delingen af Lettelsen i Udlaansrenten, maa Pengeinstitutionerne ikke tjene ved Nedsættelsen af Indlaansrenten, men er forpligtet til at foretage en forholdsmæs-sig Nedsættelse af Udlaansrenten; Fler-tallet vilde dog anse det for ønskeligt, om de, der trænger haardest, opnaar den største Nedsættelse.“

I Overensstemmelse hermed har jeg givet Institutionerne de Direktiver, som kunde gives.

Nu er det imidlertid blevet hævdet, at der ikke er praktiseret nogen almindelig Rentesaenkning, det vil sige en Rente-senkning paa den Maade, at alle har faaet lige stor Nedsættelse uden Hensyn til Trangen til at opnaa en Nedsættelse, men denne Kritik er uretfærdig, og den er ganske paa tværs af det, der udtrykkeligt blev fremhævet under Sagens Behandling her i Rigsdagen, navnlig paa tværs af det, som Landstinget gav udtrykkelig Anvisning paa gennem det, som Udvalgsflertallet skrev i Betænkningen, og som jeg nylig har citeret noget af. Jeg mener, at Landstingets Ud-talelse var rigtig. Det er klart, at naar Rentesaenkningen, alle Forhold taget i Be-tragtning, skulde virke som en Lettelse af den Byrde, de paagældende Debitorer havde vanskeligt ved at bære, maatte man til-stræbe, at Rentelettelsen fortrinnsvis anvendtes over for de Debitorer — naturligvis kunde der ikke være Tale om dubiøse De-bitorer —, der var i visse Vanskeligheder, medens de Debitorer, for hvem en Rente-lettelse i og for sig nok kunde være ønske-lig, men som ikke trængte til den paa samme Maade, enten fik en mindre Lettelse eller slet ingen fik.

Det foreliggende Lovforslag blev paa min Foranledning henvist til Behandling i et Folketingsudvalg, der behandlede det paa sædvanlig Maade, og jeg har ogsaa været til Samraad med Udvalget. Udvalget har imidlertid ikke stillet noget Ændringsfor-slag. Det har i sin Betænkning skrevet det selvfølgelig, kan jeg sige, at Bankerne og Sparekasserne ikke maa anvende det ved Indlaansrentens Sænkning indtjente Beløb til Afskrivning paa dubiøse Fordringer; hvad enten disse nu har den ene eller den anden Karakter. Noget saadant har der naturligvis aldrig været Tale om. Jeg har drøftet dette Spørgsmaal med de paagæl-dende Institutteres Tilsynsmyndigheder; og

jeg har faaet den Opfattelse, at der ikke har været Tale om noget saadant; i hvert Fald har Tilsynsmyndighederne intet kunnet konstatere i den Retning.

Jeg kan derefter fastslaa, at Loven er blevet administreret af Ministeriet efter dens Forudsætninger. Jeg har været i den nøjeste Overensstemmelse med de Forud-sætninger, der, navnlig under Behandlingen i det høje Landsting, fandt Udtryk, og for saa vidt det overhovedet er gørligt, paaser man paa det nøjeste, at Banker og Spare-kasser, og hvem der i øvrigt er inde under Loven, ikke bruger Loven paa anden Maade; end Forudsætningerne tilsiger. Det er klart, at Institutterne ikke har maattet tjene paa Loven; den Gevinst, de har opnaaet ved, at de ikke har haft saa store Renter at betale til Indskyderne, har de maattet anvende helt og udelt til Nedsættelse af Laantagernes Rente.

Noget helt andet er, om Renten frem-deles i Almindelighed er for høj, navnlig i Bankerne. Dette skal jeg ikke udtale mig om ved denne Lejlighed; jeg skal kun sige, at jeg ikke har nogen Lovhjemmel til at gribe ind. Det eneste, jeg kan gøre, er at henstille til Pengeinstitutionerne at vise For-staaelse af de Vanskeligheder, der er til Stede for en Mængde Mennesker, som er henvist til at gøre Laan hos dem. Det er nok muligt, at man har været noget langsom i Vendingen med at gaa til en almindelig Rentesaenkning, til i al Almindelighed at gøre Forskellen mellem Indlaansrenten og Udlaansrenten mindre, men jeg har, som sagt, ingen Lovhjemmel til at paabyde Insti-tutterne yderligere at reducere Renten af de Laan, der ydes. Det er imidlertid mit Haab, at Pengeinstitutionerne vil bestræbe sig for at fastsætte Udlaansrenten saa lavt som muligt i Betragtning af de store Vanskeligheder, som store Dele af de danske Erhverv har at kæmpe med.

Med disse Bemærkninger skal jeg an-befale Lovforslaget til det høje Tings Vel-vilje og Vedtagelse.

Stensballe: Jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale det nu fore-lagte Lovforslag, som enstemmigt er ved-taget i Folketinget, til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting. Jeg skal ikke komme synderligt ind paa de Betragtninger, som den højtærede Minister anførte. De Drøftelser, der fandt Sted her i Fjor, navnlig ved første Behandling af den nugældende Lov, og som dannede Grundlaget for den senere afgivne Betænkning, har Ministeren lige gjort Rede for. Jeg skal kun sige, at